

KOSMISKE GLIMT

Copyright
by
Martinus åndsvidenskabelige institut

1. KAPITEL

Livsoplevelsens kontraster

Ligesom menneskene kan komme ind i ulykkelige situationer og opleve sorgens og lidelsens mørke øjeblikke, i hvilke de i værste fald ikke kan se nogen som helst mening i deres tilværelse, således kan de også komme til at befinde sig i situationer, hvor livet kulminerer i en lysoplevelse, en slags ekstasetilstand, hvor alt fornemmes som strålende lykke og glæde. Det ufærdige menneske vandrer således mellem to yderpunkter i sin tilværelse, et mørke og et lys, et „Getsemane” og et „Himmerige”, det kan opleve både en „korsfæstelse” og en „opstandelse”.

Det lille barn lever også i en skiften af sorg og glæde, men det kommer som regel hurtigt og nemt over sine sorger, hvis det

er omgivet af et par kærlige forældre, der er som skytsengle for det i dets fysiske tilværelse. For det voksne menneske kan det derimod i almindelighed være betydeligt mere vanskeligt at få bugt med sorgerne og bekymringerne. Disse vanskeligheder kan endda føre mennesker til selvmord, fordi de tror, at vanskelighederne blot er af fysisk art og kan undslippe gennem døden.

Selvmoderen vil dog erfare, at hans bekymrede tilstand er af psykisk art, og at den også eksisterer uafhængigt af det fysiske legeme. Han lever i sin egen mørke tankeverden, når han har forladt sin fysiske organisme, og kan kun blive befriet for disse tanker gennem bønnens magt. Det vil han blive, idet han, uden at vide det, er omgivet af skytsånder, hvis specielle opgave det er at hjælpe de mennesker, som efter at have forladt deres fysiske krop befinder sig i en ulykkelig skærsildstilstand, hvor de er lukket inde i deres egen mørke tankeverden som i et mentalt fængsel.

Når de beder om hjælp, og det vil selv den mest overbeviste materialist og ateist før eller senere gøre, er det, ligesom de indstiller deres bevidsthed på en anden

bølgelængde, og så kan de pludselig se og opleve de kærlige væsener, som hele tiden har været omkring dem, og som nu, fordi de selv har lukket op for dem, kan komme til at suggerere deres mørke tanker bort, ligesom et par forældre trøster og hjælper et ulykkeligt barn.

2. KAPITEL

Jordmenneskets frihed til at eksperimentere

Da det jordiske menneske er et mentalt frigivet, men ufærdigt og kosmisk uvidende væsen, er det ganske naturligt, at dets tilværelse må blive en vandring imellem mentale lys- og mørketilstande. At det er mentalt frigivet vil sige, at det i modsætning til andre væsener i det dyrerige, som det endnu tilhører, har en begyndende tænkeevne og en evne til at fornemme „jeg” og „det”. Det har frihed til at eksperimentere for derigennem at lære tilværelsens love at kende, men det må naturligvis også tage

konsekvenserne af sine eksperimenter. Først når det igennem en særlig handle-måde har dannet sig tilstrækkeligt med er-faringer med hensyn til handlingers og tan-kers dødbringende eller livgivende virknin-ger og den større eller mindre risiko, der er forbundet med de forskellige tankearter og former for handlemåde, bliver det dyg-tiggjort til at bruge sin frigjorthed logisk og kærligt.

Selvmoderen vil i en kommende inkar-nation komme ud for en lignende situation som den, der fik ham til at begå selvmord i sin sidste inkarnation. Det sker ikke som en straf, men som en naturlig virkning af de årsager, han selv har sat i gang. Skyts-ånderne har nok suggereret de mørke tan-ker bort, men deres årsag kan de ikke tage bort. Den findes i talentkernerne i væsenets overbevidsthed og vil udfolde sig og skabe skæbne i den kommende inkarnation, hvor væsenet selv skal overvinde virkningerne og skabe nye årsager af en helt anden ka-rakter.

Nervesammenbrud, sygdomme, fjend-skab, krig, økonomiske sammenbrud m. m., alt det, der danner mørke mentale skyer

over menneskenes liv, er virkninger af årsager, der har deres rod i de levende væseners overbevidsthed, i deres skæbneelement med talentkernerne. Det er alt sammen resultater af de jordiske menneskers eksperimentalbevidsthed; de skal lære at kende forskel på godt og ondt, som der står i Bibelen, og blive ligesom Gud. Det vil sige, at de gennem deres eksperimenter og erfaringer gennem mange inkarnationer skal udvikle talentkerner i deres overbevidsthed, hvormed de kan udfolde en tankekraft og handlemåde, der er hundrede procent i overensstemmelse med livets love, hvilket er det samme som hundrede procent til gavn for helheden.

3. KAPITEL

Udvikling og „tærskelens vogtere”

De talentkerner i jordmenneskets åndelige struktur, som befordrer en mørk skæbne, er ikke nogen ny foreteelse i dets bevidsthed. Tværtimod, de er dannet gennem de umådeligt lange tidsrum, hvor de jordiske mennesker endnu befandt sig på dyrestadier og gennem disse udviklingstrin efterhånden forvandlede til primitive og derefter til civiliserede mennesker. Men det, vi kalder civilisation og kultur, er endnu kun som en slags fernis, der dækker over dyrerigets junglementalitet.

Det jordiske menneskes verden er en intellektualiseret jungle, og den begyndende menneskelige følelse og intelligens, som danner fernis over jordmenneskets dyriske natur, har endnu ikke styrke til at binde de eksplosive kræfter. Mange inkarnationers erfaringer har dog bevirket, at en del af den jordiske menneskehed er kommet frem til udviklingsstadier, hvor de kun i mindre grad udløser forkerte handlinger. Nogle er

endda nået dertil, at de er blevet direkte interesseret i deres egen videre udvikling og mere eller mindre bevidst begynder at søge at studere og tænke over livets problemer både i religiøs og videnskabelig belysning.

Adskillige begynder at forstå reinkarnationsprincippet og den store udviklingsproces, de befinder sig midt i, de ønsker at opnå indvielse og blive rigtige mennesker. Alt det er jo ganske storartet og naturligt. Men i en sådan situation kan det jordiske menneske i misforstået fanatisme, eller i en alt for ensidigt følelses- eller intelligensbetonet tilstand ofte skabe store vanskeligheder for sig selv og andre. Det er derfor af stor betydning, at den søgende åndsforsker får mulighed for at kende de „tærskelens vogtere“, som må overvindes i hans egen bevidsthed, inden den af ham længselsfuldt ønskede tilstand som et indviet væsen kan opnås.

4. KAPITEL

De færdige sider af bevidstheden og kosmiske glimt

Det udviklede jordmenneske har side om side med det nævnte begær efter at opnå den store indvielse eller „den store fødsel” endnu mange ufærdige sider i sit væsen, og det har mulighed for eller frihed til at søge frem mod indvielsen på en sådan måde, at disse ufærdige sider ikke overvindes, men tværtimod forbinder sig med visse psykiske oplevelser og gør væsenet til det, Kristus taler om som en falsk profet.

Hvordan kan man kende disse falske profeter fra væsener, hvis kosmiske glimt er ægte og naturlige trin på vejen mod kosmisk bevidsthed? Man kan kende dem derpå, at de endnu ikke har overvundet egenskaber som religiøs fanatisme, hovmod og intolerance. De har magtbegær og ønsker om at dominere på andres bekostning samtidig med, at de kan være tilbøjelige til at dømme andre, der ikke tror på dem, men har deres egen livsopfattelse, som ikke falder sammen med deres.

Men hvordan kan et væsen med så ufærdige sider i sin bevidsthed få kosmiske glimt, visioner og lysoplevelser? Meget ofte har vedkommende i sit stærke begær efter at opnå indvielse søgt vejledning gennem kunstige metoder til opnåelse af den ønskede tilstand. Det er muligt gennem tankekoncentration at træne sig op til en slags åndelig ekstase, hvor man oplever et strålende lys og har visioner og åbenbaringer. Man kommer da i et lynglimt i berøring med de højeste åndsenergier. Men denne tilsyneladende skønne lysoplevelse vil også bringe „tærskelens vogtere” i funktion. Denne kunstige berøring med de kosmiske energier er hverken indvielse eller den store fødsel.

De virkelige kosmiske glimt og oplevelsen af kosmisk bevidsthed er ikke noget, man kan tilegne sig ved kunstig træning eller øvelse. Det kan umuligt tilegnes på kunstig måde. Den kosmiske bevidsthed eksisterer kun som et resultat af væsenets totale overvindelse af sin lavere natur. Da kommer den som en uafvendelig og naturlig organisk proces, der åbner individets latente centre i hjernen og sætter det i stand til

i sin vågne tilstand på det fysiske plan at være dagsbevidst i både den fysiske og psykiske eller åndelige side ved livet. En sådan oplevelse kommer på et tidspunkt, hvor væsenet allermindst aner det og slet ikke tror sig udviklet nok til at skulle have en sådan oplevelse. Den kommer absolut aldrig på et tidspunkt, hvor væsenet tror om sig selv at være udviklet nok.

5. KAPITEL

Faren ved åndelig forfængelighed

Men det menneske, der på kunstig vis søger at opnå en sådan indvielse, mener jo netop, at det må kunne lykkes, og han er opfyldt af begæret efter for enhver pris at få den. De endnu til en vis grad dominerende ufærdige sider ved hans bevidsthed tænker han slet ikke på at lægge af, han lægger ikke engang mærke til dem.

Et sådant glødende begær efter at opnå

den store fødsel er i virkeligheden et udslag af forfængelighed og alt for store tanker om sin egen åndelige position. Det menneske, der ikke kender sin umodne tilstand, ved heller ikke, hvor farligt det er at bringe denne tilstand i berøring med de højere kosmiske energier eller kræfter. Det er en „højspændingstilstand“, og hvis ikke de rette menneskelige kvalifikationer er til stede i bevidstheden, kan den medføre de forfærdeligste former for „kortslutning“ og „brand“ i bevidstheden. Den store fødsel er ikke noget, man kan jage efter, ligesom man kan jage efter et embede eller en ordensdekoration.

„Tærskelens vogtere“ viser sig altså på den måde, at de væsener, som på kunstig vis uden den nødvendige moralske udvikling som fundament søger at overskride tærskelen til den højere bevidsthedstilstand, kan vise bitterhed og vrede mod andre religiøse mennesker, som måske har større succes end de selv på det religiøse område. De kan endda vise tendens til at ville forfølge de mennesker, som har haft virkelige kosmiske glimt eller opnået den permanente kosmiske bevidsthed.

Naturligvis er den karma, væsenerne skaber for sig selv gennem en sådan livs-udfoldelse, ikke lys og strålende, den bliver tværtimod mørk og fuld af lidelser. Men disse lidelser er det, der efterhånden vil udvikle den menneskelige medfølelse, næstekærlighed og ydmyghed over for livet, og som fjerner „tærskelens vogtere”. Da vil væsenet for længst have taget afstand fra alle kunstige forsøg på at opnå indvielse, og det vil da være den virkelige indvielse nærmere end nogen sinde før.

6. KAPITEL

Den langsomme, stilfærdige modningsproces

Medens disse kunstige forsøg på at opnå højere bevidsthed oftest giver sig udslag i åndeligt hovmod og ærgerrighed, tør de, som på naturlig måde har oplevet kosmiske glimt, næsten slet ikke omtale deres oplevelse. De har blot i sig en vældig trang til at hjælpe menneskene ud af deres trængsler

på en ydmyg og beskednen måde. Og de finder glæde i at møde væsener, der er lige-sindede. De vil snart mærke, at mennesker af sig selv søger hen til dem, og at de på en stilfærdig og rolig måde har mulighed for at sprede lys omkring sig i hverdagen.

Naturligvis har disse mennesker også ufærdige sider. Det vil de have, så længe de kun kan opleve den kosmiske tilstand i glimt. Men i en mentalitet, hvor der findes ydmyghed og et inderligt gudsforhold, kan de ufærdige sider aldrig blive så drastiske og ødelæggende, at de forbinder sig med og behersker de kosmiske glimt.

Det er ofte sådan, at når der er gået en vis årrække efter det første kosmiske glimt, hvor det har efterladt sit lys i bevidstheden, fordunkles dette noget, og væsenets ufærdige sider begynder igen at ville tage overhånd. Herved bringes det i kamp med disse „tærskelens vogtere” i sit eget sind, en kamp, der altid vil ende med sejr, og da kommer der et nyt kosmisk glimt, som bliver stærkere end det første. Således vil det fortsætte, indtil der ikke er mere tilbage af den dyriske natur i mennesket, da opleves den store fødsel, og mennesket

bliver et kristusvæsen, som er ét med faderen, og som i alle situationer gør, hvad der er Guddommens vilje. Det er de mennesker, der vandrer i Kristi fodspor i udfoldelsen af deres daglige væremåde, der bliver de sande hjælpere i åndsvidenskabens og verdensgenløsningens tjeneste. Kunden, der vandrer i disse fodspor, er sikret mod falske kosmiske glimt eller visioner.

(Bearbejdet af Mogens Møller).

INDHOLD

KOSMISKE GLIMT

1. kap.	Livsoplevelsens kontraster ..	69
2. "	Jordmenneskets frihed til at eksperimentere	71
3. "	Udvikling og „tærskelens vogtere“	74
4. "	De færdige sider af bevidstheden og kosmiske glimt	76
5. "	Faren ved åndelig forfængelighed	78
6. "	Den langsomme, stiltfærdige modningsproces	80